

det, og at man derfor ikke kunde vide, hvorledes de vilde stille sig til det. Man vilde derfor nu søge, om man kunde faa tilvejebragt en ny og bedre Militærordning, og hvis det ikke kunde opnaas ved Folketinget, vilde man søge Adgang til at opløse det og forelægge denne Sag for Vælgerne.

Paa dette Grundlag dannedes Ministeriet Zahle, og efter Forhandlinger med Rigsdagen viste det sig, at der ikke kunde opnaas nogen Enighed i Folketinget om at tilvejebringe en anden Militærordning end den af 1909. Og saa opfyldte Ministeriet Zahle, hvad det havde sagt ved sin Tiltræden det vilde gøre: det udvirkede en Opløsning af Folketinget, men ikke paa den Maade, som Statsministeren har gjort det her, idet han har opløst Folketinget pludseligt, midt under dets Forhandlinger, men derimod paa den Maade, at Ministeriet førte de foreliggende Sager til Ende i Folketinget og i Landstinget. Den 16. April 1910 sluttedes Folketingets Forhandlinger og det hjemsendtes. Opløsningen og Udskrivningen af nye Valg fandt først Sted to Dage derefter.

Der har saaledes ingen Sinde her i Tinget — med Undtagelse af det abnorme Tilfælde i 1920 — været nogen Lejlighed, hvor man har forhandlet paa det Grundlag, at et opløst Folketing fortsætter med Diskussioner af baade den ene og den anden Art.

Naar den højtærede Statsminister sammenlignede sin Opløsning med Opløsningen i 1920 og nævnte, at man der drøftede en hel Række Spørgsmaal, saa skal jeg tillade mig at minde den højtærede Minister om, at det havde en ganske bestemt Aarsag, nemlig at der paa Amalienborg var sluttet et Forlig mellem alle Partier om, at man skulde tilendebringe Behandlingen af Valglovsforslaget for derefter at gaa til Valg paa den nye Valglov. Det var en helt anden Situation end den, der nu foreligger, og det er mig ufatteligt, at den højtærede Statsminister kan have glemt Begivenheder, som han tog saa levende Del i (*Statsministeren* [Stauning]: Tror De, at jeg har glemt dem?). Det maa Statsministeren have gjort, naar han kan sammenligne Opløsningen nu med Statsminister Liebes Opløsning. (*Statsministeren* [Stauning]: Det har jeg aldeles ikke gjort, og det har jeg

heller ikke Lyst till). Jeg forstaar, at den højtærede Statsminister ikke har Lyst til at gøre det, men ikke desto mindre har Statsministeren sagt, at den eneste Opløsning, der har fundet Sted, var den i 1920, og da foregik der Forhandlinger her i Tinget Dag efter Dag, efter at Opløsningen var foretaget og Valg udskrevet. Den højtærede Statsminister nævnte, hvad der foregik, og jeg har nu sagt, hvad Grunden var, nemlig at der forelaa et Forlig om, at man skulde ordne en bestemt Sag, inden man kom til Valg.

Med Hensyn i øvrigt til den Tale, som den højtærede Statsminister har holdt, og hvori han paa mange Punkter fremsatte interessante og originale Synspunkter, som det vil være mig en Glæde at imødegaa, da vil jeg imødegaa dem paa det Sted, hvor det er naturligt, efter at Folketinget er opløst. Jeg har allerede i Morgen Lejlighed til at tale ved et Vælgermøde, det Sted, hvor denne Diskussion fra nu af hører hjemme.

Korsgaard: Nogen saglig Debat om Finansloven er der, deri giver jeg foregaaende ærede Talere Ret, ikke mere Grundlag for. Men jeg ønsker dog at slaa fast, at den højtærede Finansminister har erklæret sig enig i, at skal vi have Mulighed for at nedsætte Skatterne, saa maa der finde Udgiftsnedgang Sted, reelt paa de tre store Grupper. Vi fra vor Side har ikke modsat os Nedsættelser paa nogen Gruppe. Socialdemokratiet vil alene tage Nedsættelser paa de militære Udgifter, og derved er det altsaa, jeg vil hævde, at en saadan ensidig Nedsættelse aldeles ikke kan give Grundlag for den Skattnedsættelse, som man haaber at kunne naa.

I øvrigt vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om det forestaaende Valg, om Hensigtsmæssigheden af at faa et saadant Valg. Jeg er ganske enig i Ønskeligheden af at faa et Valg, ud fra den Betragtning, at jeg venter, at vi efter Valget vil have et andet Folketingsflertal. Slaar denne Forventning ikke til, ja, saa maa jeg sige, jeg er mere i Uklarhed med Hensyn til Hensigtsmæssigheden af et Valg, for hvad staar Valget paa? Meget kort udtrykt tror jeg at have Lov til at sige, at det staar paa følgende Uenighed i Partiernes Opfattelse: Venstre og Konservative tror ikke paa, at